

Традиционална медицина

Традиционална (комплементарна и алтернативна) медицина је термин који је у званичну употребу увела Светска здравствена организација. Под њим се подразумевају “здравствене праксе, приступи, знања и веровања која се односе на препарате биљног, минералног или животињског порекла, на духовне терапије, као и на мануалне технике и вежбе који се примењују појединачно или у комбинацији у сврху лечења, дијагностиковања и спречавања болести, односно ради очувања добробити” (1).

У стручној јавности се, иначе, глобално користи акроним КАМ (CAM -complementary and alternative medicine).

Комплементарна медицина је термин који подразумева “групу система, пракси и производа који се, примењују у сврхе здравствене заштите, заједно са конвенционалном медицином, а тренутно се не сматрају њеним делом” (2).

Алтернативна медицина је заједнички назив за низ терапијских поступака и система који су засновани на холографској парадигми, а поникли су из традиције витализма према којој човека, природу, као и универзум уопште, прожима животна енергија. Ова је животна енергија позната у многим културама: у Кини и Јапану као Чи, у Индији као Прана, у старом Ирану као Ga-llama, у Тибету као Srog-dzin, код Америчких индијанаца као Wakam, или Oren. Алхемичари су је називали витални флуид, а Парацелзус - муниа. У европском културном простору њоме су се бавили научници попут Карла фон Рајхенбаха који је користио назив Од, као и Вилхелм Рајх који је говорио о Оргонској енергији. Код нас се користио термин - Снага, који је, у народу, по гдегде, још увек сачуван у том значењу (3).

У суштини, ради се о три синонима који се разликују по различитим нагласцима, У оквиру термина традиционална медицина нагласак је на древним терапијама које су својствене одређеним културама и, строго говорећи, он не подразумева новије терапијске системе и праксе исте или сличне природе. Израз комплементарна медицина пре свега указује на одређени степен мајоризације, односно на могућност да се комплементарни терапијски системи и праксе користе као допуна терапијских поступака званичне медицине. Термин алтернативна медицина, пак, наглашава да се ради о терапијским системима и методима који су израз холографске парадигме, а то значи да су засновани на виђењима човека и света који су другачији од доминантне, картезијанске парадигме.

У новије време користи се и термин Вибрациона медицина. То је назив који изравно указује да се ради о терапијским системима и праксама које су засноване на првом постулату холографске парадигме према коме су Универзум, као и сви његови изрази заправо вибрационе природе (4).

У смислу система здравствене заштите, пак, у новије се време говори о интегративној (у САД), односно интегрисаној медицини (у Великој Британији) која подразумева “медицинску праксу у оквиру које се селективно укључују елементи комплементарне и алтернативне медицине у сложене терапијске схеме, паралелно са ортодоксним медицинским методама, дијагностиком и лечењем.” (5) Бољи термин је интегративна здравствена заштита који

изражава постојање, прихватање, и системско примењивање медицинског плурализма, као израза цивилизацијског развоја и достигнућа какви су политички, културални, религијски и сваки други плурализам.

Вук Стамболовић

Референце:

1. World Health Organization, Traditional medicine, available at URL: <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs134/en/> (accessed 20.X 2008.)
2. National Center for Complementary and alternative medicine, What is CAM, URL . <http://nccam.nih.gov/health/whatisacam/> (accessed 21, X 2008).
3. Стамболовић В. Медицина – надлежност и алтернатива, Просвета, Београд 1985.
4. Gerber R., Vibrational Medicine, Bear & Company, Rochester, 2001.
5. Rees L., Weil A., Integrated medicine, Editorial, British Medical Journal, 2001;322:119-120.